

mindre. Bemidlede allerede i Forveien ere saa stærkt medtagne, at man nu ubetinget maa kunne fordrø, at de faae Ret til at faae Bidrag af det Offentlige til deres Sygekasser og Alderdomsforsørgelse. Det er ikke saa længe siden at man talte om den fylde Statskasse. Nu er der vel kommet noget Svind i den; men at den skulde være bleven saa slunken nu, at den ikke skulde være i Stand til at udrede 3—400,000 Kr. aarlig til Sygekasserne, kan jeg dog ikke tro. Skulde imidlertid de mange provisoriske Udgifter have medført, at den er bleven saa slunken, at den ikke er i Stand dertil, saa maa virkelig de bedre Stillede udrede en Skat, saa maa man lægge en Skat paa Formue og Indtægt, for derved at hjælpe de mindre Bemidlede. Dette er egentlig principielt, vel at mærke principielt, Mindretallets Standpunkt. Jeg bemærker udtrykkelig, der ikke er Tale om store Summer, idet der for Tiden kun er 130,000 Medlemmer i Sygekasserne, og disse 130,000 kunne ikke alle faae Understøttelse. Der er jo en hel Del — jeg tror, at for Kjøbstædernes Vedkommende er det 20 pCt. — der høre til de bedre Stillede og ikke kunne komme med. Altsaa 130,000 er det allerhøieste Antal, som der kan være Tale om at give disse 1½ Kr. pr. Medlem. Det bliver i Alt 195,000 Kr. Sygekassernes Konkingent udgjør i det Hele 700,000 Kr., og ¼ deraf er kun 175,000 Kr. Lægges det sidste Beløb til de 195,000 Kr., bliver Statskassens Tilskud i det Hele 365,000 Kr. At den for saa Nar siden fylde Statskasse nu ikke skulde have Raad til at udrede 365,000 Kr. eller maatte lidt mere, kan Mindretallet ikke erkjende. Mindretallet vilde altsaa fundet Forslaget adskillig mere antageligt, naar ikke dette Mellemstykke var bleven indstødt i Forslaget til § 9. Nu kan man vel sige: Men det forpligter ikke, det gjør ikke Noget, thi saa længe Ol- og Brændevinsstaten ikke er vedtagen, gjælder det ikke. Nei, det er ganske rigtig; men jeg skjønner ikke rettere, end naar begge Rigsdagens Afdelinger vedtage en saadan Bestemmelse, saa er der en moralsk Forpligtelse til at vedtage en Ol- og Brændevinsstat. Det synes at maatte blive en Følge af, at det saa ligefrem staar i Loven, at en Del af Staten skal gaa til Sygekasserne. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at det i Virkeligheden bliver herigjen-

nem fastslaaet, at forjaavidt en Lov om Ol- og Brændevinsbestatning vedtages, skal Beløbet til Sygekassen udredes deraf, om end ikke forlods, da det jo nu er foreslaaet, at Ordet „forlods“ skal gaa ud. Det er de Grunde, der gjøre, at Mindretallet i hvert Fald maa være meget bestemt imod dette Mellemstykke, fordi Fordelingen af Ol- og Brændevinsstaten efter Mindretallets Opfattelse hænger sammen med en anden Lov og ikke med denne. Hvad iøvrigt Fordelingen mellem Stat og Kommune angaar, har jeg allerede erkjendt, at dette Forslag er en Forbedring af, hvad der oprindeligt var foreslaaet af Ministeren, men ganske vist et Tilbagekridt fra, hvad der ligger for. Jeg skal oberfor Kommunernes Tilskud ikke komme ind paa at gjentage alle de Grunde, som vi have anført derimod, disse gjælde naturligvis i mindre Grad i Forhold til, som Kommunitilskudet er blevet mindre, men de have dog fremdeles deres Vægt. Sygekasserne ville ikke faae den Hjælp, naar der skal gives Tilskud fra Kommunerne som, naar der alene gives Tilskud af Statskassen. I saa Henseende skal jeg gjøre opmærksom paa, at Kommunerne give allerede nu frivillig ca. 8 pCt. af alle Sygekassernes Indtægter, eller hended 41 Ore pr. Medlem, og disse 8 pCt., som de give frivillig, er det temmelig indlysende ville blive fratrukkne, naar de skulle give tvungne Bidrag. Altsaa kunne vi trække dem fra de 25 pCt., som Sygekasserne ville faae, og der vil da kun blive 17 pCt. tilbage, men selv i disse 17 pCt. er det muligt, at der kan gaa Svind, naar man paalægger Kommunerne at give Bidrag, thi det er jo rimeligt, at nogle ville være mindre oplagte til at give frivillig, naar de veed, at de gennem Kommunerne skulle give tvungne Bidrag. Forøvrigt skal jeg gjøre opmærksom paa, at vel er det ikke noget stort Bidrag, der fordres af Kommunerne, nemlig 195,000 Kr., men jeg kan dog ikke undlade at gjøre den Bemærkning, at Kommunerne i Forveien ere temmelig haardt belastede. Efter de sidste statistiske Oplysninger, der foreligger, nemlig for 1886, ere de kommunale Afgifter, deri ikke indbefattet Amtsrepartitionens Afgifter, c. 30 Mill. Kr.; tager man dem med, blive Afgifterne, deri medregnet Kapitalomsætningen, 37—38 Mill. aarlig. Ganske vist kan man sige, at henimod 200,000 Kr. lagte hertil ikke kunne spille nogen Rolle, men det vil